

prima instanță: N. Rusu

dosarul nr. 2ra-2720/13

instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, A. Gavrilița

Î N C H E I E R E

14 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Serviciului Grăniceri, în prezent Departamentul Poliției de Frontieră împotriva lui Serghei Konovalov cu privire la evacuare fără acordarea altui spațiu locativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Serviciul Grăniceri și menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești din 17 mai 2012,

c o n s t a t ă:

La 28 octombrie 2011, Serviciul Grăniceri, în prezent Departamentul Poliției de Frontieră a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Serghei Konovalov cu privire la evacuare fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 25 octombrie 1989, pârâtul, îndeplinind serviciul militar prin contract în trupele de grăniceri ale KGB-ului URSS, a fost numit în funcție de controlor superior al punctului de trecere Leușeni, iar în urma destrămării URSS și creării trupelor de grăniceri ale Republicii Moldova, în baza acordului personal, pârâtul, la 06 iulie 1992, conform ordinului Ministrului Securității Naționale al RM nr. 406 1s, a fost inclus în listele trupelor de grăniceri ale Ministerului Securității Naționale al RM (Serviciul Grăniceri), fiindu-i repartizată locuința de serviciu din orașelul militar Leușeni, aflată în s. Leușeni, r-nul Hîncești, în conformitate cu Regulamentul cu privire la modul de acordare și de folosire a locuințelor de serviciu în RSS Moldovenească, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 192 din 05 iunie 1984.

Conform ordinului Comandantului Trupelor de Grăniceri ale Ministerului Securității Naționale al RM nr. 239 din 12 decembrie 2007, pârâtul a fost exclus din listele trupelor de grăniceri ale RM, conform pct. 44 alin. 4) lit. g) din Regulamentul cu privire la îndeplinirea serviciului militar de către corpul soldaților, sergenților și ofițerilor Forțelor Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 925 din 21 decembrie 1994, îndeplinind serviciul militar în trupele de grăniceri ale RM - 08 ani 01 luni 18 zile calendaristice.

Conform art. art. 109 și 110 din Codul cu privire la locuințe și pct. pct. 11 și 12 din Regulamentul cu privire la modul de acordare și de folosire a

locuințelor de serviciu în RSS Moldovenească, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 192 din 05 iunie 1984, salariații care au întrerupt relațiile de muncă cu întreprinderea, instituția, organizația, precum și cei excluși sau eliberați din propria inițiativă și nu au lucrat cel puțin 10 ani la întreprinderea respectivă, urmează a fi evacuați din locuințele de serviciu, fără a li se acorda o altă încăpere de locuit.

Afirmă că în legătură cu aceasta, au dispărut temeiurile de acordare a locuinței de serviciu, iar pârâtul împreună cu membrii familiei sale urmează a fi evacuați din apartamentul de serviciu ocupat ilegal.

Prin urmare, solicită evacuarea pârâtului și a persoanelor, care locuiesc împreună cu el din apartamentul ocupat ilegal și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 17 mai 2012 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013 a fost respins apelul declarat de către Serviciul Grăniceri și menținută hotărârea primei instanțe.

La 22 martie 2013, în termenul prevăzut de lege, Departamentul Poliției de Frontieră a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurentul Departamentul Poliției de Frontieră, în motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Menționează că prima instanță neîntemeiat a respins demersul recurentului, prin care a solicitat instanței să oblige intimatul și ceilalți membri ai familiei sale să prezinte de la organul cadastral certificatele privind deținerea pe teritoriul RM a cărorva bunuri imobile cu drept de proprietate sau cu drept de proprietate comună în devălmășie. concluzionând că nu poate fi obligat intimatul să prezinte probe împotriva sa, deoarece în conformitate cu art. 119 alin. (1) CPC, dacă în procesul de adunare a probelor apar dificultăți, instanța poate contribui, la solicitarea părților și altor participanți la proces, la adunarea și prezentarea probelor.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea

probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Departamentul Poliției de Frontieră ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Departamentului Poliției de Frontieră se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Tamara Chișca-Doneva

Ion Corolevschi